

arvaten loput asiat,
viisastelee mielellänsä,
saaden aikaan aika naurut,
leveät hymyt pojilta,
punastelut tyttösiltiltä.

Opettajatar tuo oiva
kerran luokassa opetti,
kuinka täytyy tarkka olla,
kuinka painaa mieleen kaikki
yhden vilkaisun avulla,
sillä se on oiva keino
tulla toimeen maailmassa,
pärvätä elon poluilla.

Tämän jälkeen selkeästi
kuului luokalle kysymys:
"Kertokaapa nyt opelle,
mitä yhteistä minulla
sekä seinä kellollamme."

Pitkään siinä pienet mietti,
aivot työtänsä tekivät,
kunnes kuului oiva tieto
tytön pienen miettimänä:
"Opettaja on kuin kello,
kädet on kuin viisareita
ja ne näyttää aikaa meille."

Silloin viittaa pikku-Kalle
pikku virne mielessänsä,
huulilla hymy leveä:
"Opettaja on todella
toimissaan kuin tarkka kello.
Eroakin löytyy kyllä,
yksi niistä aivan varma.
Kellolla on heilurikin,
sitä ei ole opella!"